

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200905
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8719200905.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: Y. B. - F., G. XXXX/XX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, právne zastúpenej: JUDr. Peter Behúň, advokát, Nám. sv. Egídia 44, Poprad, IČO: 52 461 092, proti žalovaným: 1/ X. B., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, XXX XX P., 2/ U. G., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, XXX XX B., 3/ C. s.r.o., P. XXX, XXX XX B., C.: XX XXX XXX, 4/ V. X., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX/X, XXX XX Z., 5/ U. U., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, XXX XX P., 6/ R. Y. - R., Y. XXXX/XX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, 7/ N. N., s.r.o., F. O. XXXX/XX, XXX XX P. - F. F., C.: XX XXX XXX, 8/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, XXX XX P., 9/ V., v.o.s., Y. XXXX/XX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, 10/ F a.s., P. XX, XXX XX V. - mestská časť E., C.: XX XXX XXX, 11/ T. P. s.r.o., Y. XXXX/XX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, 12/ C.. R. L. Y., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX P., 13/ N. N., s.r.o., F. O. XXXX/XX, XXX XX P. - F. F., C.: XX XXX XXX, 14/ M. B., V. XX, XXX XX V. - E., C.: XX XXX XXX, 15/ U. V., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XX, XXX XX P., 16/ G. V., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XX, XXX XX P., 17/ Z. X., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX/X, XXX XX P., 18/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, XXX XX P., 19/ L. D. V. K. Z., E. XXXX/X, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, 20/ F. Z. C. W., s.r.o., U. O. XX/a, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, 21/ B. X., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/XX, XXX XX P., 22/ U. P., O. L. P. C. XXXX/X, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, 23/ R. I., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX P., žalovaní zastúpení správcom W. F. s.r.o., B. X, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: JUDr. Jozef Hrobák, advokát, Hviezdoslavova 4052/59, 058 01 Poprad, o návrhu žalovaných na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 20C/18/2018 - 15 zo dňa 16. apríla 2018 s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 9C/7/2019-30 zo dňa 26.04.2019 takto

roz h o d o l i :

Z r u š u j e uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaných na zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia č. k. 20C/18/2018-15 zo dňa 16.04.2018.
2. Žalobkyni priznal voči žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnutie po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením.
3. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 255 ods. 1; 262 ods. 1, 2; 334; 339 Civilného sporového poriadku.
4. Konštatoval, že po preskúmaní návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť. Nebolo preukázané odpadnutie dôvodov pre jeho nariadenie. Vymenovanie sporových konaní a postupu v týchto konaniach nepredstavuje odpadnutie dôvodov jeho nariadenia, naviac proti uzneseniu č. k. 20C/18/2018 - 15 zo dňa 16.04.2018 nebolo podané odvolanie a odvolanie nebolo podané ani proti ďalšiemu uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia č. k.

10C/4/2019-21 zo dňa 13.02.2019, ktorým súd uložil spoločnosti VIAM - dražobná spoločnosť s.r.o. so sídlom Brnenská 80, 040 11 Košice, IČO: 44 166 591 zdržať sa dražby nehnuteľností - nebytových priestorov vo vlastníctve žalobkyne, nachádzajúcich sa v budove súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. č. XXXX/XXX v P., zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. P., a to priestoru č. X-AXX rozdeleného na nebytový priestor XX a nebytový priestor XXX a zároveň priestoru č. X-AX vedeného ako nebytový priestor č. XX, ktorá sa mala konať dňa 18.02.2019. V návrhu je tvrdené, že zákonné dôvody na vydanie tohto neodkladného opatrenia nikdy nevznikli a zároveň, že dôvody, pre ktoré bolo toto neodkladné opatrenie vydané, nepochybne odpadli, čo si samozrejme odporuje.

5. Súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedených skutočností nemal za preukázané, že pominuli dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrh na jeho zrušenie zamietol.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že podľa aplikovaných zákonných ustanovení priznal náhradu trov konania úspešnej žalobkyni proti žalovaným v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto uzneseniu podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaní. V odvolaní uviedli, že v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by súd mohol vyvodiť podozrenie, že v dôsledku prípadnej realizácie záložného práva môže dôjsť k odpredaju predmetných nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne pod ich skutočnú trhovú hodnotu, v dôsledku čoho môže dôjsť k ukráteniu a tým aj k zhoršeniu postavenia žalobkyne, čím v skutočnosti došlo k zhoršeniu postavenia ostatných vlastníkov. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vychádzal z tvrdenia žalobkyne a ňou predložených listín. Žalovaným nedal možnosť dokázať opak. Nenáležitá sa pri tom spoliehal len na tvrdenie žalobkyne, že všetky právoplatne priznané záväzky uhradila. V tom čase však existoval a stále existuje právoplatne uznaný záväzok žalobkyne, ktorým je príslušenstvo, vrátane úrokov z omeškania z pohľadávky právoplatne uznanej v konaní č. 9Cb/10/2014 v sume 1.822,77 Eur. Zároveň žalobkyňa už v tom čase opätovne neuhrádzala platby za služby spojené s užívaním O. a O.. Súd vo svojom rozhodnutí v rozpore s 337 ods. 1 CSP tiež opomenul poučiť strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, napriek tomu, že nariadil neodkladné opatrenie a žalobkyni neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej. Žalovaní sa prostredníctvom žalovaného v 24. rade proti uvedenému neodkladnému opatreniu odvolali, avšak na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove, č.k. 9Co/11/2018-68, bolo toto odvolanie odmietnuté z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou. Vzhľadom na existenciu právoplatného uznesenia, ktorým bola žalovaným natrvalo nariadená povinnosť zdržať sa výkonu ich zákonom zriadeného záložného práva, pričom následne došlo k zmene skutkových pomerov, na ktorých je uznesenie postavené, žalovaní zastúpení správcom budovy pristúpili dňa 13.02.2019 k podaniu návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Napriek uvedeniu skutočností, ktoré jednoznačne vyvracajú aktuálnu existenciu dôvodov, pre ktoré bolo opatrenie nariadené, došlo dňa 26.04.2019 k rozhodnutiu, ktorým bol návrh žalovaných na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnutý a žalobkyni bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie pochybil, keď vôbec neskúmal odpadnutie daného dôvodu, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz, ktorým žalovaní preukazovali existenciu pohľadávky voči žalobkyni, ktorá je priamo vymáhateľná výkonom záložného práva. Žalovaní vo svojom návrhu predložili dôkaz - potvrdenie správcu budovy o dlhu žalobkyne, ale súd tento dôkaz vôbec nevzal do úvahy a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s ním vôbec nevysporiadal. Kým súd, ktorý nariadil opatrenie tvrdil, že existencia takejto pohľadávky nebola preukázaná, lebo to tvrdila žalobkyňa, súd prvej inštancie trvanie tohto dôvodu vôbec neskúmal. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či došlo ku kvalitatívnemu posunu v pôvodne osvedčenej skutočnosti, napriek tomu, že zo strany žalovaných bol navrhovaný dôkaz o existencii splatných záväzkov žalobkyne, ktoré sú zo zákona postihnutelné výkonom záložného práva. Taktiež súd prvej inštancie vychádzal z podľa neho osvedčenej skutočnosti, že záväzok žalobkyne právoplatne uznaný rozsudkom bol uhradený, a teda nie je dôvod plnenie výrokov právoplatných rozsudkov zabezpečovať prostredníctvom dražby. Súd prvej inštancie mal zo strany žalovaných predložený dôkaz o tom, že žalobkyňa nesplnila plnenie priznané právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. ICob/7/2016-176 zo dňa 11.05.2017, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Cb/10/2014. Týmto rozsudkom bola potvrdená povinnosť žalobkyne uhradiť správcovi sumu 4.890,56 Eur aj s úrokmi a trovami konania, ale v čase podania návrhu žalovaných na zrušenie opatrenia žalobkyňa nemala túto povinnosť splnenú úplne a žalovaným dlžila čiastku 1.822,77 Eur. V prípade, ak by súd riadne vykonal dokazovanie, musel by dospieť k záveru, že došlo k zmene skutkových okolností/pomerov, pretože došlo k situácii, keď z pôvodne osvedčenej skutočnosti by po vykonaní príslušného dokazovania bolo súdu preukázané, že

táto nie je splnená. Keďže k výsluchu strán, ani nariadeniu pojednávania v danom konaní nedošlo, k vykonaniu navrhovaných dôkazov malo dôjsť zo strany súdu formou vysporiadania sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia. Avšak súd prvej inštancie len konštatoval, že nebolo preukázané odpadnutie dôvodov na nariadenie opatrenia bez akejkoľvek konkrétnej odvolávky na vykonanie navrhovaných dôkazov. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, a to že nedošlo k pominutiu dôvodov na nariadenie opatrenia, čiže dospel k záveru, že žalovaní majú byť naďalej trvalo obmedzení na svojom práve vymáhať dlh žalobkyne výkonom záložného práva, ktoré bolo v ich prospech zriadené priamo zákonom. Súd prvej inštancie teda dospel k nesprávnemu zisteniu, že žalobkyňa nemá voči žalovaným žiaden splatný záväzok, pričom skutočnosť je, že žalobkyňa mala v čase podania návrhu na zrušenie opatrenia dlh na platbách za služby spojené s užívaním jej nebytových priestorov vo výške 10.382,13 Eur. Tento dlh je zo zákona vymáhateľný realizáciou zákonného záložného práva. Žalobkyňa mala v čase podania návrhu na zrušenie opatrenia a naďalej má dlh vo výške 1.822,77 Eur, ktorý bol právoplatne priznaný rozsudkom, a ktorý bol súdom prvej inštancie nesprávne považovaný za uhradený. Z predložených dôkazov (potvrdenie správcu priložené k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a aktuálne potvrdenie priložené k odvolaniu) je zrejmé, že žalobkyňa ani len čiastočne neplní svoje zákonné povinnosti, ktorých vymáhanie má byť podporené aj zákonným záložným právom ostatných vlastníkov, jej dlh stále narastá, čím viditeľne zhoršuje postavenie ostatných vlastníkov, ktorí sú nútení pre zachovanie svojich prevádzok dotovať aj úhradu platieb týkajúcich sa priestorov žalobkyne. Pri takomto rozsiahlom obmedzení práv 23 vlastníkov z dôvodu prehnanej ochrany jedného vlastníka bolo povinnosťou súdu podrobne skúmať dôvody, pre ktoré bolo vydané neodkladné opatrenie, a taktiež bolo jeho povinnosťou riadne skúmať, či došlo alebo nedošlo ku kvalitatívnemu posunu rozhodujúcich skutočností, z ktorých predtým vychádzal súd pri nariadovaní opatrenia. V odôvodnení súdu prvej inštancie však nie je žiadny konkrétny argument, ktorý by potvrdzoval, že k zmene stavu nedošlo, t. j. že žalobkyňa nemá žiaden splatný záväzok, ktorý by bol postihnuteľný výkonom záložného práva. Taktiež nie je ani záver súdu prvej inštancie, ktorým by vyvrátil tvrdenie žalovaných o existencii takýchto záväzkov. To znamená, že súd tvrdí, že k odpadnutiu dôvodov nedošlo, čo je však v priamom rozpore s predloženými dôkazmi. Zároveň napadnuté uznesenie obsahuje aj nesprávne poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania, nakoľko z dikcie ust. § 362 ods. 1 CSP je zrejmé, že odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje a nie na Krajskom súde Prešov, ako sa uvádza v poučení tohto uznesenia.

8. Na základe uvedeného žalovaní žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Poprad, č. k. 20C/18/2018-15, ktorým nariadil žalovaným v I./rade až 23./rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nebytovým priestorom v budove súp. č. XXXX postavenej na parcele č. XXXX/XXX v P., zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. P., a to priestoru č. X-AXX rozdeleného na nebytový priestor XX a nebytový priestor XXX a tiež priestoru č. X - R vedeného ako nebytový priestor č. XX a žalovaným v I./rade až 23./rade prizná náhradu trov prvoinštančného konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu žalovaných v 1. rade až v 23. rade sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že žalovaní opakovane uvádzajú skutočnosti, ktoré boli súdu známe už v čase vydania neodkladného opatrenia. Žalovaní si svoje pohľadávky neuplatňujú v riadnom súdnom konaní, a to hlavne z toho dôvodu, že sa snažia zneužiť inštitút dobrovoľnej dražby. Pohľadávky, ktoré vyčíslujú ako dlh voči žalobkyňe majú zahŕňať aj akési trovy právneho zastúpenia z minulých sporov, ktoré boli uhradené žalobkyňou na účet právneho zástupcu žalovaných. Rovnako sa tiež snažia neoprávnene vymáhať náklady za organizáciu šiestich dobrovoľných dražieb priestorov žalobkyne, ktoré žalovaní organizovali v rozpore s vydanými predbežnými a neodkladnými opatreniami v danom čase. Taktiež výška niektorých účtovaných nákladov je sporná. Z uvedených dôvodov sa žalovaní domáhajú zrušenia neodkladného opatrenia, aby si už spomenuté náklady mohli uplatniť, pričom v riadnom súdnom konaní by im nikdy neboli takto priznané.

10. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalovaných a napadnuté uznesenie potvrdil a žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaní. Vo vyjadrení uviedli, že ku kvalitatívnemu posunu resp. zmene pomerov došlo, pričom úlohou súdu pri rozhodovaní o zrušení neodkladného opatrenia malo byť odôvodnenie, ktoré by sa vysporiadalo s dôkazmi navrhovanými žalovanými, ktorými preukázali, že takáto zmena pomerov nastala. Súd prvej inštancie napriek citácii z uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 03.08.2017 sp. zn. II. ÚS 491/2017 nijakým dôkazom nepodporil svoje tvrdenie, že k

odpadnutiu dôvodov na nariadenie opatrenia nedošlo a k navrhovaným dôkazom sa vôbec nevyjadril. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že žalovaní si neuplatňujú svoje pohľadávky v riadnom súdnom konaní, ale zneužívajú inštitút dobrovoľnej dražby, všetky súdne konania, v ktorých si žalovaní uplatňovali svoje pohľadávky, boli právoplatne skončené v prospech žalovaných, a to konanie 9Cb/10/2014 - vedené proti žalobkyni na Okresnom súde Poprad od 01.09.2013 vo veci zaplatenia sumy 4.890,56 Eur s prísl. z dôvodu neuhradenia platieb za služby spojené s užívaním nebytových priestorov, bolo po odvolaní žalobkyne právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. ICob/7/2016-176 zo dňa 11.05.2017, ktorý potvrdil povinnosť žalobkyne uhradiť uvedenú sumu aj s úrokmi a trovami konania, konanie 20Cb/102/2014 vedené proti žalobkyni na Okresnom súde Poprad od 25.09.2014 vo veci zaplatenia sumy 3.581,57 Eur s prísl. z dôvodu neuhradenia platieb za služby spojené s užívaním nebytových priestorov, bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 5Cob/41/2015-151 zo dňa 26.10.2016, pričom dovolanie žalobkyne bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté uznesením zo dňa 21.02.2018, č. k. 10Obdo/42/2017. Na základe týchto konaní je zrejmé, že žalovaní nijakým spôsobom nezneužívajú inštitút dobrovoľnej dražby, len si po niekoľkoročných súdnych konaniach spojených s prieťahmi vytváranými žalobkyňou vybrali iný spôsob riešenia problému. Tento spôsob riešenia inštitútom dobrovoľnej dražby je absolútne zákonný a príslušnými predpismi upravený práve na také situácie, ktoré zámerne žalobkyňa vytvára, čím výrazne komplikuje chod celej budovy, v ktorej sa jej nebytové priestory nachádzajú. Pri sumarizácii všetkých konaní týkajúcich sa sporových strán (vrátane žalobkyňou skôr navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré bolo krajským súdom zamietnuté a konania o neplatnosť zmluvy o výkone správy č. k. 18Cb/263/2015, ktoré iniciovala a následne po niekoľkých rokoch vzala svoj návrh späť) je zarážajúci postoj súdov, ktorým opakovane dlhodobo nepochopiteľne chránia jedného notorického neplatiča, a tým poškodzujú viac ako dvadsať ostatných vlastníkov nebytových priestorov v budove súp. č. XXXX, k.ú. P., v ich zákonných právach.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

13. Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 Civilného sporového poriadku).

14. O zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia (§ 339 Civilného sporového poriadku).

15. V danom prípade pre posúdenie okolností pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia bolo rozhodujúcim posúdiť to, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Žalovaní k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia predložili potvrdenie E-Byt správa domov s.r.o. Poprad, v ktorom sú uvedené dlhy žalobkyne ku dňu 31.01.2019 a faktúru č. XXXXXXXX vystavenú dodávateľom VIAM - dražobná spoločnosť s.r.o., Košice - západ odberateľovi E-Byt správa domov s.r.o., Poprad.

16. Súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že žalovaní nepreukázali odpadnutie dôvodov pre jeho nariadenie a pre vzájomne si odporujúce argumenty žalovaných, že dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia nikdy nevznikli a zároveň že dôvody na jeho nariadenie ani neboli.

17. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne skúmal, či v danom prípade boli alebo neboli splnené podmienky na zrušenie neodkladného opatrenia, t. j. či žalovaní osvedčili alebo neosvedčili odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Podľa odvolacieho súdu predloženie listiny vystavenej správcovi E-Byt s.r.o., Poprad je potrebné považovať za osvedčenie skutočností, že žalobkyňa má voči správcovi budovy neuhradené dlhy. Uvedené je rozhodujúcim pre posúdenie, či v danom prípade došlo ku kvalitatívnemu posunu vo veci. Žalobkyňa podľa žalovaných nespĺnila ani judikovanú pohľadávku, pričom žalobkyňa neosvedčila opak.

18. Žalobkyňa síce poukazuje na to, že všetky tri obchodné priestory v jej vlastníctve sú momentálne v nájme, avšak v dôsledku nezhôd medzi ňou a terajším správcom neinkasuje zálohy na energie od svojich nájomcov, čo je možné jednoznačne vyhodnotiť tak, že žalobkyňa si neplní svoje povinnosti vo vzťahu k úhradám za nebytové priestory.

19. K vyššie uvedenému odvolací súd uvádza, že túto otázku nie je možné riešiť v rámci konania o zrušenie neodkladného opatrenia, avšak odvolací súd len na okraj poznamenáva, že žalobkyňa ako vlastníčka nebytových priestorov je povinná zabezpečiť riadne plnenie za služby spojené s užívaním nebytových priestorov. Otázka vzájomného usporiadania vzťahov medzi prenajímateľom a nájomcom čo do úpravy plnenia za služby spojené s užívaním nebytových priestorov vo vlastníctve žalobkyne nemôže byť na ťarchu riadnemu plneniu povinností vo vzťahu k správcovi.

20. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalovaní nepodali proti rozhodnutiam, ktorými boli žalovanej uložené povinnosti plniť správcovi E-Byt s.r.o., Poprad, odvolanie, uvedené nie je okolnosťou, ktorú sa pričíta na vrub žalovaných. Títo sa zrejme stotožnili s nariadeným neodkladným opatrením, čo však v súčasnosti neznamená, že nemohlo dôjsť k zmene predchádzajúceho stavu, čo vyplýva aj z návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. V súčasnosti žalovaní majú za to, že dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia pominuli.

21. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil dôvodnosť návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude náležite zistiť a posúdiť, či skutočne žalovaní osvedčili dôvodnosť svojho návrhu, či žalovaná osvedčila svoje tvrdenia a zároveň, čo všetko dlhuje žalobkyňa a z akých titulov a dôvodov a v závislosti od zisteného opätovne o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodnúť po porovnaní pomerov v čase vydania neodkladného opatrenia s pomermi v čase rozhodovania o návrhu na jeho zrušenie so zameraním, či odpadli alebo neodpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 od. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).